

ὕψηλότητός του, θέλουν ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν ἰδίαν μέθοδον καὶ τρόπον ὅπου κρατοῦν οἱ δουγάνες τῶν νησιῶν τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας, δηλαδή ἀπὸ ὅλας τὰς πραγματείας τοῦ κάθε εἵδους ὅπου εἴτε ἐμβάζουν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη οἱ νησιῶται, εἴτε καὶ ἐβγάζουν, ἔχουν νὰ πληρώνουν τόσον εἰς τὸ ἔμβασμα ὅσον καὶ εἰς τὸ ἔβγαλμα, πρὸς 3 % μόνον καὶ οἱ τουρκομερίται ἀγοραστὰ ἢ πωλητὰ ἔχουν νὰ πληρώνουν διὰ τὸ ἴδιον πρᾶγμα, ὅπου εἴτε πωλήσουν εἴτε ἀγοράσουν, πρὸς ἄλλα 3 %, καθὼς τὸ κάμνει καὶ ἡ Ἑπτανήσος Πολιτεία εἰς τὰ νησιὰ τῆς διοικήσεως.

ΙΙ'. Οἱ ὑπῆκοοι τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας, ὅπου θελήσουν νὰ καθίσουν εἰς τὰ μέρη τῆς διοικήσεως τῆς ὑψηλότητός του, διὰ πραγματείαν ἢ ἄλλα τοὺς ἐπιχειρήματα, καὶ ὅσοι ἀκόμη ἔρχονται διὰ ὑποθέσεις τοὺς καὶ στέκουν πρὸς καιρὸν, ὁμοίως καὶ ὅσοι ἐβγαίνουν διὰ ἐργάται, ὅλοι αὐτοὶ θέλουν ἔχει ἀπὸ μέρους τῆς ὑψηλότητός του καὶ τῶν ἀνθρώπων του κάθε λογῆς φύλαξιν καὶ ὑπεράσπισιν καὶ βοήθειαν καὶ δὲν θέλει εἶναι ὑποκείμενοι ποτὲ εἰς ἀγγραφεῖς τοπικαῖς καὶ εἰς καμμίαν ἄλλην ἐνόχλησιν.

ΙΔ'. Οἱ ὑπῆκοοι τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας δὲν θέλει ἐνοχλοῦνται διὰ χαράτζι παντελῶς, ἐκτὸς μόνον ἐκείνων ὅπου ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐπλήρουν εἰς τὸν καιρὸν τῶν Βενετζιάνων, αὐτὰ μόνον ἔχουν νὰ τὰ πληρώνουν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς.

ΙΕ'. Ὁ κόνσολας τῆς Ἀρτας θέλει ἀπολαμβάνει ὅλην τὴν ἀνάσιν καὶ προστασίαν τῆς ὑψηλότητός του καὶ βοήθειαν, διὰ νὰ ἐνεργῇ ἀκωλύτως τὰ τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ θέλει ἔχει τὴν συνδρομὴν τοῦ βογβόδα τῆς Ἀρτας, διὰ νὰ εὐαγγελοποιῇ καὶ ἄτακτον ὑπῆκοον τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας καὶ νὰ τὸν παιδεύῃ, κατὰ τοὺς νόμους τῆς ἰδίας του διοικήσεως, καθὼς διαλαμβάνει τὸ περᾶτι τοῦ.

574

1803. Ἀναφορὰ Ἀνδρίων πρὸς τὸν δευτερότερον Ὑπουργεῖου Νέας Καταστάσεως,

εἰς ὃν ὑπῆχθη ἡ Ἀνδρὸς, μετὰ τὸν θάνατον τῆς σουλτάνας Σάχ, ζητούντων τὴν διατήρησιν τῶν προνομίων των, ἐν 290, σ. 144-146.

«Α'. Ὅτι τὸ κανόνι καὶ αἰνί μας νὰ φυλάττεται κατὰ τὴν παλαιάν μας συνήθειαν. — Β'. Ἡ κρίσις μας νὰ θεωροῦνται παρὰ τοῦ κατὰ καιρὸν κοτζάμπαση καὶ λοιπῶν προεστῶν, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας, ἢ ὅποια νὰ μένῃ ἀσάλευτος. — Γ'. Τὰ γράμματα τοῦ τόπου μας νὰ μένουν στερεὰ καὶ ἀμετάτρεπτα, δηλ. προικοσύμφωνα, διαθήκαις, τεμπούτια, πούλησαις, ἀλλαξιαῖς, ἐξοφλητικά, νὰ ἔχουν τὸν τόπο τοὺς διὰ πάντα, κατὰ τὸ παλαιόν μας νιζάμι. — Δ'. Νὰ εἴμεθα ἀπείρακτοι καὶ ἐλεύθεροι ἀπὸ τὰ μενζίλια, ἀπὸ μπουμπασι-ρέους, καὶ ἀπὸ ἀγγραφαῖς καὶ ἀπὸ ἄλλα χάμι τεκλίφια τσαουσάδων καὶ ἀνυπόφερτα ζητήματα καὶ ἀγγραφαῖς αὐτουνῶν . . .».

575

1803. Ἐγκύκλιος, 29 Αὐγ., ἐπ. Κοζάνης Θεοφίλου, κατὰ τοῦ στολισμοῦ τῶν γυναικῶν, ἐν 165, σ. 97-98.

